

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. června 2022 o odvolání obžalovaných **B. R.**, narozeného XXXXX v XXXXX, **F. R.**, narozené XXXXX v XXXXX a **B. R.**, narozeného XXXXX v XXXXX, všichni trvale bytem XXXXX, XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 27. 4. 2022, č. j. 3 T 183/2021-162,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaných B. R., narozeného XXXXX, F. R. a B. R., narozeného XXXXX, **zamítají.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými, a to obžalovaný B. R. st. ze spáchání přechinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaná F. R. přechinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přechinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a obžalovaný B. R. ml. přechinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 a 2 tr. zákoníku. Výše uvedených přechinů se obžalovaní dle skutkových zjištění soudu prvního stupně měli dopustit tím, že

1. B. R., narozený XXXXX:

dne 12. října 2021 v době od 11:00 hodin do 18:30 hodin v XXXXX, okres Hodonín, XXXXX z terasy svého rodinného domu, který je přilehlý k rodinnému domu sestry podezřelého poškozené A. H., narozené XXXXX pomocí kladiva a sekáče vysekal do zdi o šíři 30 cm otvor o velikosti 30 x 40 cm, čímž z druhé strany poškodil v koupelně poškozené dlažbu o velikosti 60 x 60 cm, čímž způsobil poškozené A. H., narozené XXXXX škodu ve výši 12.955 Kč,

2. B. R., narozený XXXXX:

dne 13. října 2021 cca v 13:40 hodin v XXXXX, okres Hodonín, XXXXX z půdní vestavby rodinného domu B. R., narozeného XXXXX, který je přilehlý k rodinnému domu tety podezřelého poškozené A. H., narozené XXXXX do stěny vyřezal rozbrušovačkou otvor o velikosti 15 x 15

cm, kterým prostrčil dřevěnou násadu od smetáku, kterou ve spíži, užívajíc poškozenou, shazoval její věci z regálu, a poté s ní strkal do poškozené, přičemž požadoval, aby si vyklidila kuchyň,

3. F. R. a B. R., narozený XXXXX:

dne 13. října 2021 ve 14:00 hodin v XXXXX, okres Hodonín, XXXXX z terasy rodinného domu podezřelého, který je přilehlý k rodinnému domu sestry podezřelého a švagrové podezřelé poškozené A. H., narozené XXXXX podezřelá pomocí kladiva a sekáče zarovnal vysekaný otvor ve zdi o velikosti 30 x 40 cm, který předchozího dne vysekal podezřelý R., u čehož poškozenou vulgárně oslovovala „*krávo, mrdko, ubohý člověk*“ a sdělila jí „*Já Tě šlabnu tím kladivem a je po tobě,*“ v důsledku čehož měla poškozená A. H., narozená XXXXX s ohledem na dlouhodobě vyhrocené rodinné vztahy strach o svůj život, přičemž následně podezřelý R. vzal 2 kýble s vodou a chrstnul je do koupelny v úmyslu polít poškozenou, což se mu nejméně v 1 případě podařilo.

Obžalovaným B. R. staršímu a F. R. byly uloženy úhrnné tresty odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 6 měsíců.

Obžalovanému B. R. mladšímu byl uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, přičemž 1 denní sazba činí 150 Kč, celkem tedy 15 000 Kč. Tomuto obžalovanému dále byly stanoveny splátky peněžitého trestu po částce 1 500 Kč měsíčně, počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, v němž mu bude doručena výzva k zaplacení peněžitého trestu.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená A. H. odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání obžalovaný B. R. starší, F. R. a B. R. mladší. Všechna tři podaná odvolání směřují do výroků o vině, trestů i o náhradě škody. Obžalovaní jsou toho názoru, že jednání, tak jak je popsáno ve výroku o vině, nenaplňuje zákonné znaky skutkových podstat přečinů, ze kterých byli uznáni vinnými. Jsou přesvědčeni, že se pouze domáhali svých práv, když poškozená A. H. celou záležitost vyprovokovala tím, že jim neumožnila užívat jejich majetek.

Pokud jde o obžalovanou F. R. tato pak popírá, že by poškozené jakýmkoliv způsobem vyhrožovala, naopak ona sama byla ze strany poškozené opakovaně slovně napadána.

S ohledem na všechny okolnosti případu pak soud prvního stupně, i s přihlédnutím k zásadě ultima ratio, měl postupovat podle § 226 písm. b) tr. řádu a podané obžaloby je zprostit. I pokud by dospěl k závěru, že jednání obžalovaných naplňuje zákonné znaky žalovaných přečinů, pak s ohledem na nízkou škodlivost jednání, i na určitou míru zavinění ze strany poškozené, měl postupovat podle § 46 tr. zákoníku, tedy upustit od potrestání.

Je navrhováno zrušení napadeného rozsudku a vydání nového rozhodnutí, kterým by byli obžalovaní zproštěni obžaloby, respektive byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o uložených trestech upuštěno od jejich potrestání.

3. Z podnětu všech tří podaných odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ust. § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků o vině i trestech, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k závěru, že jsou nedůvodná.
4. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s tr. řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám v důsledku, kterých by bylo namístě jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.
5. Soud prvního stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Ani jeden z obžalovaných se v podaném odvolání nedomáhá provádění dalších důkazů.

Námítky, jež jsou rozvedeny v podaném odvolání, jsou pouze opakováním obhajoby obžalovaných, kterou uplatnili v řízení před soudem prvního stupně. Ten se s ní však odůvodnění napadeného rozsudku bezesporu vypořádal když vyložil, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Je třeba připomenout, že je výsadním právem soudu prvního stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že se odvolatelé domáhají jiného hodnocení důkazů. Zasahovat do hodnocení důkazů může odvolací soud pouze tehdy, jestliže jsou nalézacím soudem hodnoceny jen některé z provedených důkazů, respektive pokud jsou hodnoceny důkazy, které provedeny nebyly, či pokud je hodnocení důkazů v extrémním rozporu s jejich obsahem. Takovéto skutečnosti však v projednávané věci nenastaly.

6. Obžalovaní nepopírají, že k jednání tak, jak je popsáno ve výroku o vině napadeného rozsudku skutečně došlo, výhrady má pouze obžalovaná F. R. ohledně slovních výhrůžek poškozené A. H.. Obžalovaní se hájí tím, že se pouze domáhali svých práv, neboť poškozená odmítla respektovat to, že došlo k rozdělení domu rodičů poškozené a obžalovaného R. staršího tak, že jedna část domu připadala obžalovanému a druhá část zůstala ve vlastnictví jeho rodičů. Po rozdělení původního domu vznikly dva samostatné rodinné domy s tím, že obžalovaný R. starší přenechal koupelnu a další sporné části domu v jeho vlastnictví k užívání rodičům. Následně pak po smrti otce v rámci dědického řízení se mimo jiné i obžalovaný R. starší vzdal práva na dědický podíl a poškozená, tedy sestra obžalovaného R. staršího, nabyla do svého vlastnictví dům po rodičích, když se svou matkou uzavřel dědickou dohodu, v níž bylo současně pro matku zřízeno věcné břemeno práva doživotního bezplatného samostatného a neomezeného užívání vymezených částí domu, mimo jiné těch, které jsou předmětem trestního stíhání, tedy koupelny, půdy, chodby a dalších. Poškozená A. H. se domnívá, že u ní došlo k nabytí vlastnického práva a není tedy ochotna předmětné prostory domu uvolnit. To je ve stručnosti celé jádro věci, které vyvolalo dlouhodobé neshody mezi obžalovanými a poškozenou A. H.. Jejich vzájemné negativní spory vygradovaly právě projednávaným jednáním ze strany všech tří obžalovaných. Jakkoliv se obžalovaní mohou subjektivně cítit, že mají na takovéto jednání morální nárok, pak je nutno poukázat na to, co je a podobně rozvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku pod body 20) až 24). Zde soud prvního stupně velmi podrobně rozebírá důvody, které ho vedly k závěru o vině všech tří obžalovaných, přičemž se zabývá i judikaturou, která se k dané problematice vztahuje. Věnuje náležitou pozornost i námitkám obžalovaných ohledně možného jednání v právním omylu.

Jelikož námítka, jež jsou obsaženy v podaném odvolání jsou pouze opakováním obhajoby všech tří obžalovaných a nejsou zde uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nezazněly v řízení před soudem prvního stupně, a ten na ně v odůvodnění napadeného rozsudku, které bezesporu splňuje požadavky uvedené ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu reaguje, nezbyvá odvolacímu soudu než na něj odkázat.

Pokud jde o tzv. zásadu subsidiarity trestní represe uvedenou v § 12 odst. 2 tr. zákoníku, pak je nutno poukázat na to, že jednak obžalovaný B. R. starší a F. R. se jednání popsaným ve výroku o vině dopustili hned dvou přečinů, což bezesporu zvyšuje stupeň společenské škodlivosti a jednak je nutno poukázat na postoj obžalovaných k celému trestnímu řízení, který je nejlépe vyjádřen tím, že ačkoliv bezesporu poškozená A. H. byla způsobena jejich jednáním škoda, nic neuhradili, a to ani v přípravném řízení ani v řízení před soudem prvního stupně, respektive u odvolacího soudu. Obžalovaní nemají naprosto žádný náhled nad spáchanou trestnou činností, což opakovaně vyjadřují, jak před soudem prvního stupně tak i u odvolacího řízení.

S odkazem na odůvodnění napadeného rozsudku i s přihlédnutím k výše uvedenému byl výrok o vině ve vztahu ke všem třem obžalovaným jako správný potvrzen.

7. Při ukládání trestu soud prvního stupně důsledně respektoval všechny skutečnosti z tohoto pohledu rozhodné tak, jak mu to ukládají ustanovení § 37- § 42 tr. zákoníku. Přihlédl jak osobám

obžalovaným, tak i ke všem okolnostem případu. Vyhodnotil rovněž polehčující a přitěžující skutečnosti.

Obžalovaní v podaném odvolání prostřednictvím obhájce navrhuji, aby v případě potvrzení výroku o vině byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o trestu a bylo postupováno podle § 46 tr. zákoníku, tedy upuštěno od potrestání. Takovýto postup by obecně bylo možno s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti i osoby obžalovaných zvažovat, ovšem pouze za situace, kdyby obžalovaní spáchání trestné činnosti litovali a projevíli účinnou snahu po nápravě. To však na straně obžalovaných absentuje. Nejen v řízení před soudem prvního stupně, ale i odvolacího soudu na jeho přímý dotaz uvedli, že svého jednání nelitují, jsou stále přesvědčeni o tom, že byli v právu a poškození ze způsobené škody neuhradili ničeho, tedy neprojevíli účinnou snahu po nápravě. Za tohoto stavu věci nebylo možno aplikovat ustanovení § 46 tr. zákoníku.

Obžalovaní B. R. starší a F. R. jsou v invalidním důchodu, přičemž pobírají 15 000 Kč. Za tohoto stavu věci se tedy, stejně tak jako soudu prvního stupně, nejví vhodně ukládat těmto obžalovaným peněžité tresty. Oběma byly ukládány úhrnné tresty za dva přečiny, přičemž byli ohroženi trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby § 178 odst. 2 tr. zákoníku, která má výměru od 6 měsíců do 3 roků. Byl jim vyměřen trest při dolní hranici zákonné trestní sazby, a to v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na krátkou zkušební dobu v trvání 16 měsíců. Takto uložené tresty rozhodně nelze vnímat jako nepřiměřeně přísné, naopak jedná se o tresty mírnější, zcela výchovné. S ohledem na věk obou obžalovaných pak nebylo vhodné ukládat ani alternativní trest obecně prospěšných prací.

Obžalovanému B. R. mladšímu pak polehčovalo to, že doposud nebyl soudně trestán. Přitěžující okolnosti na jeho straně shledány nebyly. Obžalovaný má pravidelný měsíční příjem ve výši 20 000 Kč, a jestliže mu byl soudem prvního stupně uložen peněžitý trest v celkové výměře 15 000 Kč, navíc s výhodou měsíčních splátek po 1 500 Kč, pak tento rozhodně nelze považovat za nepřiměřeně přísný, tím spíše že mu byl uložen jako trest samostatný.

8. Výrok o náhradě škody se vztahu k poškozené A. H. byl učiněn v souladu s ust. § 229 odst. 1 tr. řádu, neboť jak vyplývá ze spisového materiálu v současné době je celá věc řešena i v občanskoprávní rovině, když ze stany obžalovaných byla vůči poškozené podána ohledně určení vlastnictví k předmětných částem domu žaloba.
9. Z výše uvedených důvodů byla odvolání obžalovaných B. R. staršího, F. R. a B. R. mladšího jako nedůvodná podle § 256 trestního řádu zamítnuta.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).

- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 28.06.2022

Mgr. Markéta Jirsová v. r.
předsedkyně senátu